

Telegraful Roman

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze
Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele
să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză, — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de treiori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Nr. 3508/917 Scol.

Provocare oficială.

(Edict).

Cu ocazia retragerii trupelor dușmane din Brașov, în toamna anului 1916, au dispărut din Brașov și de atunci n'au mai dat nici un semn de viață următorii membri ai corpului didactic dela școalele greco-orientale române din Brașov:

1. Dr. Iosif Blaga, director gimn.
2. Axente Banciu, prof. gim. definitiv.
3. Dr. Ioan Bunea, " "
4. Dumitru Lupaș, " "
5. Ioan Petroviciu, " "
6. George Vătăsan, " "
7. Dr. Constantin Papuc, catedet " "
8. Nic. Bogdan, prof. la șc. reală def.
9. Dr. C. Lacea " "
10. Dr. St. Stinghe, cat. " "

De oarece acești profesori dispărău până acum n'au justificat părăsirea oficiului și în consecință neimplinirea datorințelor oficiale, și nu se știe locul unde se află ei acum, Consistorul arhidiecezan a introdus contra lor procedură disciplinară în virtutea Regulamentului disciplinar §. 3 lit. g («părăsirea arbitrară și nejustificată a oficiului») respective lit. f. («neimplinirea obstinată a datorințelor oficiale și neglijarea cu desăvârsire a oficiului») și pentru pertractare prin aceasta provoacă pe profesorii dispărău numiți, ca în termen fix, deci până la 1/14 August 1917, să se anunțe la Consistorul arhidicezan în Nagyszében (Sibiu) ori să comunice unde sunt și să-și justifice absența.

Încât în terminul indicat nu se vor prezenta, ori nu vor comunica locul unde se află, catedrele ocupate de ei se vor declara vacante și se vor întregi în cale reglementară.

Nagyvárad (Oradea-mare), din ședința Consistorului arhidicezan ca senat școlar ținută la 3 Iunie 1917.

Consistorul arhidicezan.

Din casa magnaților.

Vorbirea Preasfințitului Domn Episcop Dr. E. Miron Cristea, rostită în casa magnaților.

In ședința din 21 Iunie nou, când noul nostru guvern s'a prezentat în fața casei magnaților, Preasfinția Sa, Episcopul Dr. E. Miron Cristea, a rostit următoarea caldă și convingătoare vorbire, ascultată cu viu interes de magnații prezenți la ședință:

«Exelența Voastră, d-le Prezident! Ilustră Casă!

Ca fiu al poporului românesc din țară și ca unul dintre arhipăstorii bisericii ortodoxe române, cunosc vederile politice ale românilor din patrie și astfel pot constata, că acest popor de mult a scris pe drapelul său politic aceste două devize: *democrație și drept de vot universal, egal și secret!*

Poporul român de aici, în urma păturilor din cari e compus, este unul din cele mai democratice popoare. Acest popor propriaminte nu este altceva, decât *un cinstit popor de țărani* (egy tiszteességes Bauernvolk), căci atât clasa sa de mijloc, cât și întreaga sa clasă de intelectuali, a ieșit exclusiv din păturile sănătoase ale poporului dela sate. Prin urmare, nici nu poate fi altcum, decât un popor cu caracter democratic și cu înclinații democratice.

Iară votul universal l-am introdus în viața constituțională a bisericii noastre încă la 1868, deși biserica trebuie să fie una dintre cele mai conservative instituții. În urmare, nici în viața de stat nu putem cere mai puțin, decât *un vot electoral universal, egal și democratic*.

Deci, dacă nouă înaltă guvern să naște în așa numită *zodie* (spusă românește), sau în semnul acestui vot universal, și dacă această reformă a acestui fundamental drept cetățenesc vrea să o și îndeplinească în mod cinsit, respective să o inarticuleze în lege, atunci cu bucurie salut acest nou guvern, nu numai în numele meu, ci cîtez a afirma, că-l pot saluta în numele tuturor românilor din patrie, ba îl pot asigura și despre aceea, că în această direcție va fi și sprijinit de toți românii patriotic, cu puteri modeste, dar din toată inima, ca să-și poată ajunge acest scop nobil și patriotic.

Una însă rog pe toți membrii înaltului guvern, și îndeosebi pe Excelența Sa, tinăru său președint, care, precum avă, este om cu concepție idealiste, ca și împărtirea cercurilor electorale să n'o facă în mod meșterșugit și nedrept, cum s'a făcut în trecut, față cu interesele românilor, ci să fie cu considerare și la interesele românești și la validitatea lor în viața politică. Eu doresc, ca precum la fronturile de luptă împreună să apărăm țara, așa să ni se facă aceeași parte și în viața ei internă. Pe baza legii electorale vechi, retrograde și învechite, noi, români, aveam majoritate în vre-o 48 de cercuri, deși împărtirea cercurilor era atât de nedreaptă și artificial făcută, încât abea și poți afila păreche în toată lumea. Legea electorală nouă din 1913 reduce majoritatea românilor la 17 cercuri, cu toate că este notoric cunoscut, că noi români ne-am sporit frumos și în deceniile din urmă. Noi ne sprijim, dar majoritatea noastră totuși scade în mod însemnat. Deci fiecinei își poate ușor închipui, căt de echitabil și de drept să a purces față de interesele românești și cu această ocazie. În fine, oricât ar fi noua lege electorală de în spirit democratic compusă și oricât ar fi de largi bazele, pe cari e pusă, dreptul electoral universal numai atunci va fi perfect, dacă se va asigura și garanta pe toată linia *curătenia alegătorilor și libertatea votării*. Dacă însă se vor aplica și în viitor aceleiasi mijloace electorale, cu cari nu numai noi, români, ci în mai multe rânduri a făcut cunoștință și mult stima opoziție din parlament într'o măsură mai redusă și mai puțin intensivă ca noi, atunci și cel mai democratic drept electoral nu și va putea ajunge scopul.

Ilustră casă!

Dacă un român citește lunga motivare alăturată la ultima lege electorală, sau mai bine zis la proiectul acestei legi, nu numai cu patriotică îngrijorare, ci cu un fel de resens

(megdöbbenes) observă aproape din fiecare pagină, cum s'a forțat alcătuitorul proiectului, să afle tot felul de chei, chităbușuri și date, pe baza cărora să poată eluda interesele românilor și mai ales validitatea lor pe teren politic, și cum să se lipsească păturile largi ale poporului român de putință de a beneficia de dreptul electoral.

Inaltă Casă! Acest lucru tare nedurut și ne doare. Această procedură a cauzat răni adânci, ba foarte adânci în sufletul fiecărui român, și anume, atât la intelectuali, cât și la massele largi ale poporului.

De cînd a erupt acest mare răsboi mondial, am adresat în repetite rânduri și eu și ceialalți domni episcopi, mai multe pastorale și felurite îndrumări patriotice, atât către credincioșii de acasă, cât și către vitezii mei fii sufletești, cari se luptă pe diferențele fronturi. Cu aceștia stau în corespondență destul de deasă. Dintre mulți, îmi aduc aminte acum de cuprinsul epistolei unui simplu ostaș român (közönséges román közkatonă), care între altele îmi scrie astfel:

«Da' bine, Preasfințite părinte! Noi vom împlini înțeleptele sfaturi părintești, ne vom lupta și în viitor cu stăruință, viteje și eroism, și vom căuta a face cînste regimentelor compuse din feciori români... dar oare după ce ne vom întoarce iarăși acasă, și mai departe tot așa se vor purta față de noi?»

Ilustru Senat! Acest simplu soldat român a pus o și mai simplă întrebare, în care după părerea mea se cuprinde filosofia întregei cauze naționale române, dar totodată și necesitatea rezolvării favorabile a acestei cauze. (Cățiva miniștri aprobă cu capul).

Acest bun popor român, care în cursul răsboiului mondial de acum a luat o parte atât de uriașă în proporție sa numerică întră apărarea monarhiei, merită cu adevărat nu numai un sprijin mai puternic pentru toate interesele sale bisericești, culturale și economice, ci și libertatea de a se desvolta și dreptul de validitate pe teren politic atât în stat, cât și la comitat și în comune. De sine înțeles, că și eu în sens patriotic înțeleg această validitate.

Pe temeiul numărului nostru, pe temeiul însemnatăii noastre, și mai ales pe temeiul jertelor noastre de sânge și avere, cerem aceasta, ba pretindem aceasta, nu numai în interesul dezvoltării noastre libere, ci chiar și în interesul consolidării iubitei noastre patrii comune. O pretindem nu numai dela nouă guvern, ci și dela orice factor dela conducerea acestei țări.

Cine nu cunoaște încă marile jertfe ce le-a adus poporul românesc în cursul acestui răsboi, acela să întrebe apele răului Isonzo, să întrebe stâncile întregului front dela Isonzo și mai ales stâncile platoului dela Dobrogea, să întrebe întărările frontului rusești și mai ales întărările fortăreței dela Ivangorod. Si dacă cu acea-

sta nu va fi de ajuns, atunci să se intereseze de faptele eroice ale colonelului *Danilă Papp* și ale multor mii și mii de viteji români, și îndeosebi să se intereseze de eroismul legendar al lui *Victor Russu*, care precum se știe a devenit în cursul acestui răsboi din soldat simplu maior, sau chiar vice-colonel.

Si atunci orice om, care cugetă just, echitabil și nobil, va ține de o crină politică aceea, ca și pe viitor să fie considerați acești români, cari atât de patriotic, nu numai gândesc, ci și lucră, de fii mașteri ai țării, al cărei sfânt pământ și noi, români, îl apărăm, fiindcă și noi din toată inima îl iubim, ca oricare alt cetățean al patriei, și fiindcă și noi aici avem să trăim și să murim. (Aprobări vii).

In acea nădejde, că nouă înalt guvern va inaugura această eră nouă, sub conducerea înțeleaptă a tinăruului, dar deja gloriosului nostru Rege, cobieneuvântarea lui Dumnezeu asupra activității lor».

După „F. P. R.”

Programul guvernului.

Vorbirea ministrului-prezid. Esterházy Móritz. (Urmare).

Guvernul a aflat, la intrarea sa în oficiu, încheiat pactul economic între guvernul de mai nainte și cel austriac, cu datul 24 Februarie. Lucrurile s-au format astfel, că guvernul care se prezintă acum a primit învoala guvernului de mai nainte, legată cu guvernul austriac, și pe bazele acestea va continua cu Germania per tractările convenționale, începute încă în anul expirat. (Aprobări lungi). Guvernul are intențione să rezerve pe seama viitoarei diete definitiva rezolvare a transacției, conservând pe seama acesteia libertatea deciderei. (Aprobări). Intenționea aceasta o va abandonă guvernul numai în cazul neașteptat, când deciderea noastră, împede că de imprejurări neatârnătoare de noi, ar trebui să fie premiersă în mod inevitabil de dispoziții luate mai nainte. (Mișcare. Aprobări).

Pe terenul politicei comerciale una dintre cele mai însemnate probleme ale noastre este regularea raporturilor noastre viitoare economice cu Germania, la care se va alătura o regulare, corespunzătoare situației schimbate, a raporturilor noastre economice politice cu Turcia aliată și cu Bulgaria aliată.

In interesul reorganisării noastre economice cred, că orice industrie, a cărei condiționare prealabilă naturală există la noi peste tot, e de sprijinit, dar în prima linie industria aceea, care preface produsele agronomice și e chemată să promoveze producția agronomică. Guvernul e conștiu despre aceea, ce mari probleme îi stau în cale în legătură cu economia de tranziție, și se va năzui să afle corespunzătoarea organizație, pentru a poată corespunde cu succes problemelor, care i se vor ivi pe acest teren,

O îngrijire specială are să acorde creația de *legi sociale*. Afară de cele amintite la începutul vorbirii mele, mai aparține problemelor noastre urcarea asigurărilor pentru bolnavi și pentru mame, cu întrebunțarea împuneritării primite prin art. de lege VII dela 1917. Aici vreau să amintesc obiceiurile, în cercul de competență al resortului ministerului de interne aparținătoarele probleme, cari pot fi contrase în îngrijirea pentru posibila suplinire a perderilor suferite în viață omenești și în restaurarea forțelor slăbite. Aceste probleme, afară de cele până aci amintite, sunt de căutat pe terenul sanitar, al apărării mamelor, sugătorilor, și peste tot al apărării copiilor. (Aprobări vii).

Vom da îngrijire mai departe îmbunătățirii raporturilor de locuit ale claselor mai sărace de popor, în mod corăspunzător cerințelor igienei, moralității și felului de traiu, corăspunzător demnității omenești. (Aprobări. Aplause). În interesul muncitorilor din patrie și al muncitoarelor trebuie să ne ocupăm și cu apărarea legală a muncii, iar în legătură cu aceasta cu crearea inspecțiunii industriale, care va face posibilă faptica împlinire a chemării sale. (Aprobări). Ușurarea creației unei sorți mai bune pe seama muncitorimei face necesară regularea dreptului ei de organizare. Și avem să ne ocupăm și cu noua regulare a raporturilor de drept ale funcționarilor particulari și ale celor aplicați la comerț.

In resortul ministerului de culte și instrucție publică e necesară o activitate prea însemnată de reformare, care va putea fi luată în vedere abia după terminarea răsboiului, în parte însă imediat. În prima categorie cade, atât ca necesitate generală națională, cât și ca postulat legat în mod nedespărțit de extinderea democratică de drept, de direcția democratică, *accelerarea dezvoltării instrucțiunii populare* (Aprobări și aplause), pentru că în cel mai scurt timp posibil să se pună capăt stării existente și acuma, pe lângă toată opinierea de forță, că o parte a tinerimii noastre din patrie nu are dată posibilitatea de a cerceta vreo școală. Organizarea educației corporale a tinerimii școlare și a celei adulte, precum și direcția mai practică, mai ales agronomică, a instrucției, se va executa mâna în mâna cu reformele acestea. Astăzi, când și școalele existente vegetează numai în urma pretensiunilor răsboiului, nu putem să purcedem imediat la deslegarea problemei acesteia. Trebuie să facem însă pașii pregătitori, pentru că în timpul său să stee la dispoziție în număr suficient puteri didactice de încredere, pregătite în mod corăspunzător, și din punctul de vedere al fidelițăii față de stat scutite de orice îndoială, precum și pentru crearea unei organizații și administrații instrucțiunii, care să garanteze precisa executare a legilor create și a celor ce vor fi create, în privința instrucției. (Aprobări vii).

O problemă de neamănat pentru guvern e mai departe aceea, de a face tot, pe temeiul datelor adunate cu îngrijire despre experiențele răsboiului, ce pe acele teritorii ale țării, și în acele cercuri, unde s-au arătat simptomele clătinării credinței față de stat, se arată necesar din punctul de vedere al asigurării necondiționate a existenței noastre unitare naționale. Aceasta zace în prima linie în interesul marii majorității a concetățenilor noștri de limbă nemaghiară, care în răsboi și-a manifestat atât de splendid patriotismul pronunțat, și față de ale cărei dorințe juste, pe lângă conservarea intransigentă a principiului despre națiunea politică unitară ungăra, vom manifesta o prevenire plină de încredere, tot așa, precum pe terenul or-

ganizației și al administrației cu consecvență serioasă vom face tot ce e necesar din punctul de vedere al necondiționării valorării a principiului acestuia. (Aprobări vii).

Pentru a achita o datorie veche de onoare a statului ungar și ca mijloc puternic pentru stabilisarea păcii religioase, vom ca dieta aceasta să iee dispozițiile legislative și administrative cu privire la crearea autonomiei catolice și la deplina executare a articolului de lege XX dela 1848. (Aprobări vii).

In cursul răsboiului abia va fi cu puțină realizarea reformelor organizatorice și administrative, atât de necesare în administrația orașenească și comunală. Trebuie să ne mărginim la adunarea materialului și la lucrările de pregătire. Consider de principiu însă asigurarea mersului neconturbat al administrației în cadrele strict observate ale dreptului existent. Autonomia orașelor vrem să o respectăm și desvoltăm. Cu considerare la faptul, că deoparte în cursul răsboiului au trebuit să împlinească misiuni de ale statului, iar de altă parte, că în urma raporturilor create de răsboi, venitele lor s-au redus, ori au stagnat în privința desvoltării, — va forma pentru noi problemă serioasă regularea gospodăriei orașelor, pe baza independenței lor financiare. (Aprobări vii). În urma stagnării zidirei (de case) se va ivi în orașe, după încheerea răsboiului, lipsa de locuințe; de aceea vrem, ca imediat cum permit împrejurările, să fie continuată acțiunea statului referitoare la zidirea de locuințe mici, sprijinind toate năzuințele de asemenea direcție și promovând reînceperea ridicării de clădiri particulare în tot chipul. Din punctul de vedere al înmulțirii populației și al suplinirii perderilor avute, va forma pentru noi pregătirea cu îngrijire a reemigrării o problemă de prima ordine.

Timpul de răsboi nu e acomodat pentru crearea de reforme în justiție. În astfel de epoci și justiția are să stea în prima linie în serviciul intereselor celor mari, să întărescă după puțină puterea noastră de rezistență, să apere poporul de exploatare (Aprobări vii), să pedepsească toate abuzurile și să urmărească fiecare atac îndreptat în contra intereselor mari ale statului, care luptă pentru existența sa, dar totodată să țină cu cinste la ideea dreptului, garantând apărarea libertății în direcția aceasta. (Aprobări). În măsura în care se arată năzuința, în formă vecinic schimbăță, de a scoate singuraticii, în contul totalității, câștig neproporțional de mare din conjuncturile de răsboi, trebuie să fie aplicate la timpul potrivit și cu energie cuvenită și metodele de apărare și de pedepsire. (Aprobări).

Guvernul vrea totodată să preciseze, în care direcție se va mișca politica sa justițiară, îndată cum îi vor permite împrejurările se pășescă pe terenul creației normale de drept. Va supune unei revizuire prețiosul proiect despre *codul civil*, în părțile sale corespunzătoare, cu luarea în vedere a experiențelor de răsboi și a pretențiunilor juste față de vremea de pace. Considerăm apoi de necesară modificarea în mod corăspunzător desvoltării vieții economice, mai ales a celor dispoziții din *legea comercială*, care se refer la societățile pe acții, la tvărășii și la societățile de asigurare. Specială îngrijire vom să dăm regulări definitive a organizației judecătorești în direcția, ca cu restabilirea statului separat judecătoresc să se întăresc institutiv independența judecătorilor creându-se avansamentul periodic local și estinzându-se dreptul autonom al corporațiunilor judecătorești. Dorim se întărim autonomia și în organizația procururării. Mai departe

considerăm de necesară largirea cadrelor judecătoriei administrative, pentru numai în dispoziția, care cucereste terene noi pe seama siguranței de drept vedem noi totodată și mijlocul pentru îmbunătățirea situației materiale a procururării independente. Vom fi cu deosebită considerare și la asigurarea *sorții advocaților*, care în urma serviciului militar făcut în răsboi și au pierdut bazele de până acum ale existenței materiale. (Aprobări). Pe lângă judecătoria independentă, mai vedem o garanță a libertății noastre constituționale în presa liberă. (Aprobări vii.) Si tocmai de aceea vom, imediat cum se vor ivi raporturile normale, să supunem legea de presă unei revisiuri, în scopul asigurării libertății de presă, restabilind iarăși în mod neștăbit instituția curților cu jurați.

(Va urma.)

Discursul deput. Dr. St. C. Pop, rostit în dieta țării, în ședința din 22 iunie.

In timpuri grele și serioase, în mijlocul evenimentelor fără de păreche în istoria lumii, nouă guvern ia în nămă frânele țării. Această numire de guvern este faptul cel mai caracteristic al tânărului rege, care cu o inspirație fericită a întălesc spiritul timpului și a recunoscut dorințele și aspirațiile popoarelor sale, hotărându-se să desfințeze domnia de clase, deschizând teren liber pentru milioanele de oameni, care au fost eschiși din sănături constituite și dela participarea la opera de conservare a vieții publice. Poporul român, reprezentat prin comitetul național român...

Heinrich Antal: Astă nu-i așa! Nu comitetul național român reprezintă poporul român!

St. C. Pop... prin situația sa economică, prin structura sa socială, prin ocupația sa, nizuințele sale culturale, urmează o direcție par excellence democratică, și de aceea salutăm cu cea mai mare bucurie hotărârea nobilului domnitor, ca prin democratizare să contribue la reintinerirea țării.

Cu părere de rău trebuie să constată, că în mijlocul vremurilor acestea grele istorice, unde e vorbă să se hotărască de interesele milioanelor de oameni, deși jumătate din populația Ungariei o formează naționalitatea, totuși n'au fost ascultați deputați de ai lor. (Mișcare și larmă în partea dreaptă. Strigăte în partea stângă dela margine: Voi ați păcat cu ei! Tisza a fost conducătorul!)

Csuhá István: Acolo șade între voi Jankovici, tatăl reformelor școlare! (Sgomot în dreapta.) Să auzim! Să auzim! în stânga.)

Deputatul Stefan C. Pop: După discursul de program de eri al prim-ministrului, trebuie să declar cu părere de rău, că partidul pe care-l reprezint nu poate arăta încredere în noul guvern. (Strigăte la stânga: Slavă Domnului!)

Onorată cameră! Programul de azi al partidului național român stă pe principiul autonomic și datează dela anul 1881, când partidul a hotărât să renunțe la pasivitatea sa de până atunci. Acest program a fost lărgit într-o conferință a partidului în anul 1905, la Sibiu, în care s'a făcut următoarea declarație: Pretindem recunoșterea integrităței politice a poporului român, ca să fie o putere alcătuitoare de stat. (Mișcare vie în dreapta și în stânga camerei. Strigăte: Oho!)

Asigurarea desvoltării lui culturale și economice, care drepturi partidul național român le cere pentru toate popoarele țării. (Mare sgomot. Intreruperi la stânga: A promis oare acestea Tisza?)

Cu acest program principal al partidului nostru stă însă în contrazicere programul noului cabinet, care a fost expus eri de domnul prim-ministru și aceste deosebiri de vederi principale fac, ca partidul nostru să nu poată vota încredere noului guvern. Cu satisfacție însă luăm la cunoștință, că guvernul, sub înfrâurirea evenimentelor mondiale și prin inițiativa monarhului nostru nobil, a numit ca bază de fundație de existență a noului guvern: *votul universal, egal, direct și secret, care este o cere principală, pe care ani de zile a pus-o partidul național român pe standardul seu.* (Strigăte la stânga: Astă a făcut-o guvernul!) Si desvoltarea bunei stări generale, precum și înființarea unui minister al sănătăței publice, încă din anul 1908 figurează în programul partidului național român, și de aceea numai cu bucurie pot să salut pe noui cabinet, care a acceptat și aceste puncte din programul nostru. Invățăminte trecutului însă în-

deamnă partidul nostru să lase în suspensie judecata lui și cu privire la aceste reforme, până ce se vor prezenta proiectele de legi corespunzătoare.

Onorată cameră! Mai am o rugămintă. Credința nestrămată, cu care întreg poporul român a apărat patria și tronul în imprejurări nespus de grave, lucru ce a fost recunoscut și de factorii competenți, ne îndreptășesc și ne întăresc în convingerea, că suferințele nemarginite și asuprirea politică la care au fost expuși până acum români, au să ia odată sfârșit. (Mare sgomot în toate părțile camerei. Contrazicări și strigăte de indignare: Astă e o nerușinare! Ne suspecteză din nou în față străinătății! Este o minciună!)

Președintele camerei: Indignarea vie pe care au provocat-o cuvintele d-lui deputat, m'au împedecat să ascult vorbele d-lui deputat. Constat acum, că indignarea camerei este îndreptățită, căci tonul în care a vorbit dl deputat *St. C. Pop*, nu este demn de camera națională ungără.

«F. P. R.»

Din dieta țării.

— Discuția asupra indemnisației. —

In ședința din 23 iunie a dietei ungare s'a inceput discuția asupra proiectului de lege, prin care guvernul cere indemnisație dela parlament pe șase luni. Comisia unea financiară, prin raportorul ei, *Dr. Hegedüs Roland*, propune votarea bugetului provizoriu, însă nu pe șase luni, cum cere guvernul, ci numai pe patru luni. Majoritatea dietei votează bugetul, nu guvernul, ci țării. Situația fiind nesigură, nu-l poate vota pe vreme mai lungă. Si de altcum majoritatea nu cunoaște programul financiar al guvernului, nu știe cum și de unde vrea guvernul să acopere plusul de eroații. Raportorul declară apoi, că își depune mandatul de raportor al comisiunii financiare, după 15 ani de activitate în această calitate, și arată, că ar fi problemele de deslegat, pentru că țara să poată face față după răsboi enorimore sarcini pe care va avea să le poarte. Propune votarea bugetului provizoriu pe patru luni.

Ministrul president *Esterházy Móritz* roagă casa, să voteze indemnisația pe șase luni, așa cum cere guvernul. Un program amănuntit și unitar financiar guvernul nu a putut să compună, pentru că abea de câteva zile se află la putere.

Vorbește ministrul de finanțe *Dr. Gustav Gratz* și reflectând la vorbirea referentului arată, cum vrea să reguleze avansamentul în salar al judecătorilor. Presează în privință aceasta un paragraf nou la legea indemnisației și roagă presidiul să dispună să fie tipărit și împărtășit la timp între deputați. Comisia unea financiară difultase adeca sumă trecută sub titlu acesta în budgetul provizoriu.

Deputatul *Jakabffy Elemér* din majoritatea opozițională zice, că oamenii care formează actualul guvern pot să fie considerați de oameni culți și specialiști, dar le lipesc vederile largi și ei cu greu vor scoate naționalitatea din primejdie. Nu știe, de unde să iee încrederea față de noul guvern. Pe ministru de justiție l-a auzit vorbind cu mult elan înainte cu 16 ani. De atunci a făcut calea până la fotoliul ministerial, dar a trebuit să lase mult din idealismul de atunci. Acum e membru al cabinetului, care face cămătarie cu pământul. Se poate, ca *Vázsonyi* să ajungă dictator în acest cabinet. Budgetul provizoriu nu-l votează.

Deputatul *Pál Alfred* din majoritatea opozițională constată, că pentru a treia oară avem guvern, care nu dispune de majoritate în dietă: la 1905, la 1910 și acum. Arată cum partidele pe care se razină guvernul de astăzi, au renunțat la multe din principiile fundamentale pe care le-au avut mai înainte, și citează părțile din vorbirele de demult ale fruntașilor lor, arătând că acum nu-i unește pe cei din partidele din minoritate, decât votul universal, adeca mai bine zis, largirea dreptului electoral, combătută de ei înălțată și considerată de primejdie mare pentru patrie. Părările s'au schimbat. Majoritatea dietei nu se teme de amenințarea guvernului, că va face alegeri noi. Art. de lege VI din 1915 nu le permite, iar contele Apponyi a declarat atunci când s'a votat legea această, că facerea alegerilor în cursul răsboiului e o imposibilitate morală. Primește propunerea raportorului comisiunii financiare.

Vorbește deputatul român *Dr. Nicolae Serban* și cere, ca jertfele aduse de romani să nu fie uitate și nici vitejia lor, căci aceasta ar fi nerecunoștință. Să fie rugat apoi Regale, să dispună deschiderea ușilor dela tenințile în care zac români, și atunci va reînflori Ardealul. (Vom da vorbirea în intregime).

Ședința se suspendă la orele două și se continuă după amiază, la orele patru.

Deputatul *Münnich Kálmán* primește

propunerea comisiunii financiare. Se ocupă apoi cu chestia alimentării și cere reducerea prețului prea mare al cărnii, precum și pro vederea funcționarilor cu toate cele de lipsă. Să se îngrăjească guvernul și de alimentarea muncitorimei. Cărbunii trebuie împărtiți cu dreptate, între toți cei care au trebui să de cărbuni.

Deputatul *Farkas Pál* laudă partidul din care face parte, că după căderea șefului dela putere nu s'a lăpată de el, cum au făcut alte partide, ci să închegă și săteaptă desvoltarea lucrurilor în liniște, fără ură, fără dușmanie. Partidul nu se spăie de alegeri nove, pentru că nu are în vedere persoanele, ci viitorul național. Dacă se voește luptă, partidul va luta luptă. Primește propunerea comisiunii financiare.

Baronul *Radvánszky Antal*, tot din majoritatea opozițională, își exprimă ceea ce mai deplină neîncredere față de guvern, fiindcă vrea să extindă dreptul electoral într-o măsură periculoasă și fiindcă și pe urma felului cum e compus, e îngrijitor pentru politica externă. Reforma electorală nu se dorește, nici în orașe, nici pe sate. Calea pe care se merge, duce la nimicirea dualismului. Dar ce se poate aștepta dela un guvern, ai cărui membri nu sunt în toate chestiile de o părere? Însă fiindcă budgetul e necesar pentru țară, nu pentru guvern, îl votează, conform propunerii comisiunii financiare.

Deputatul *Antal Géza* vorbește despre starea financiară a orașelor și cere, ca statul să le vină în ajutor în anumite privințe. Guvernul de acumă să născută în semnul lozincelor false. Până acum n'a făcut nimică ce-l ar putea îndreptăti să spună, că are o direcție democratică. Budgetul provizoriu îl votează pe patru luni.

Vorbește contele *Batthyány Tivadar*, ministru pe lângă Maiestatea Sa, și răspunde celor ce s'au ocupat cu persoana sa; le revoacă în memoria deputaților din partidul național al muncii, că cu ocazia alegerii lor, ori chiar și mai înainte, s'au declarat mai toți aderenți ai voivodiei universale, egal și direct, cu votare secretă. Acusa, că ar fi antantist, o respinge în modul cel mai categoric.

Se scoală acum ministru de justiție, *Dr. Vázsonyi Vilmos*, și rostește o vorbire mai lungă, în care polemizează cu mare efect cu cei ce s'au ocupat în vorbirile lor cu persoana sa. A arătat, că contele Tisza a promis Românilor, în scrisoarea trimisă mitropolitului *Međianu* din Sibiu, o estindere oarecare a dreptului electoral, pentru Români să poată fi reprezentati mai bine în dietă, și le-a promis și revisuirea legii școlare a lui Apponyi. De ce se impotrivează acum largirii dreptului electoral?

Mai vorbește deputatul *Iakabffy Elemér* în chestie personală, apoi ședința se ridică la orele 8 seara.

Sedintă din 25 Iunie.

Luni, în 25 iunie, s'a continuat discuția asupra legii de indemnizare. Vorbește înainte de a se intra în ordinea de zi deputatul *Incze Domokos* și urgențează plătirea pagubelor, pe care le-au avut cei din Ardeal în urma invaziunii române, precum și concesiarea agronomilor și meseriașilor din secuime, care sunt indispensabili acasă.

Răspunde ministrul de agricultură *Mezőssy Béla* și ministrul de hovenzi, că se poate cu toată bunăvoie față de părțile mult cercate ale Ardeauului și vor face tot ce le sta în putință pentru ușurarea situației.

Se intră în ordinea de zi. Deputatul *Radvánszky Antal* vorbește în chestie personală, iar *Strányavszky Sándor* declară, că nu votează noujul guvern indemnizarea cerută. Amintește, că ministrul de finanțe a declarat odată de păgubitor pentru Sași votul universal, iar acum face parte din guvernul care îl găsește! Și-a schimbat părurile? Partidul său (al muncii) nu se va da la o parte din calea luptei, dacă guvernul luptă vrea și alegeri nove.

Vorbește deputatul *Benedek János*, independent. Constată, că partidul liberal de odinioară a trebuit să dispară, fiindcă n'a mers pe calea liberalismului, ci a facut politică de putere. Partidul născut din el, a pus pe steag lozince, de cari nu s'a ținut. Ungaria și însă o țară a libertății și a liberei desvoiați. În direcția aceasta trebuie se meargă politica țării. Națiunea maghiară vrea să rămână maghiară; dar libera, cu alegeri libere, la cari poporul să și poată manifesta voineță. Parlamentul trebuie să fie de fapt expresiunea voineței poporului. Atunci numai va fi aflată calea progresului sănătos. Are încredere în guvern și îl votează indemnizarea cerută.

Ședința se suspendă pe cinci minute. După redeschidere vorbește ministrul de finanțe *Dr. Gustav Gratz*. Își espune pe larg programul financiar, care culminează în aceste două principii: investiri productive și deschiderea de izvoare noi de

dare pe seama statului. Munca productivă trebuie să fie potențială! Roagă la finea vorbirei dieta, să voteze bugetul provizoriu pe sase luni. (Vorbirea ministrului Gratz a fost primită cu dese aplauze, apoi cu aplauze din partea minorității guvernamentale.) Ședința se întrerupe la orele 2 și se continuă la orele 4 după amează.

Primul orator e deputatul *Szász Pál*, din partidul muncii. Face imputări ministrului de justiție *Vázsonyi*, că a atacat clasa de mijloc în o vorbire a sa, și a ofensat pe ofițerii din rezervă. Dar clasa de mijloc a apărut tronul, ea a fost todeauna în linia primă! Primește propunerea comisiunii financiare.

In chestie personală vorbește deputatul *Beck Lajos* din partidul contelui *Károlyi*, apoi *Pál Alfréd*, iar după ei ia cuvântul contele *Károlyi Mihály*. Rectifică unele părți din vorbirea pe care a rostit-o în *Félegyháza*, cari au fost greșit citate în dietă, și le dă înțelesul adevărat. Vrea reformarea militarismului, ca să nu se mai întâmplă emulări, în procurarea mijloacelor de a purta răsboi, în detrimentul popoarelor. (Aprobări). Asta e politica sa esternă!

Îa acum cuvântul contele *Tisza István* și rostește o vorbire lungă, ascultată cu viu interes de partizanii săi, precum și de cei din partidele guvernamentale. Reflectează la cele spuse de antevoritorul său, apoi trece la chestia română și spune că a înțeles sub promisiunile făcute la 1914 în scrisoarea adresată Mitropolitului *Međianu*: estinderea dreptului electoral și asupra celor ce au opt jugăre de pământ, și introducerea limbei materne a elevilor nemaghiari și în școalele de stat cu limbă de propunere maghiară. Își espune punctul de vedere în chestia largirii dreptului electoral, declarându-se gata să lege compromis cu guvernul, astfel ca muncitorilor industriali să li se dea drept de vot.

Fiindcă contele Tisza a atacat în vorbirea sa, atât pe deputatul român *Dr. Stefan C. Pop*, cât și pe deputatul român *Dr. Nicolae Șerban*, acesta din urmă îi răspunde în chestie personală, apoi urmează la cuvânt contele *Aponyi Albert*, care răspunde contelui *Tisza*, atât în chestia instrucției poporale în școalele de stat, cât și referitor la compromisul propus în chestia largirii dreptului electoral. Promite, că nu va strica aceea ce o făcăt antecesorul său cu privire la mulțamirea naționalităților nemaghiare, dar compromisul oferit îl respinge, pentru că guvernul din care face parte este *guvernul dreptului electoral*. Ori face reforma aceasta să cum trebue, ori cade pe tema aceasta. Răspunde contele *Tisza* în chestie personală, apoi se autentică procesul verbal și ședința se ridică la orele 9 seara.

Părțile, cari ne privesc din vorbirile contilor *Tisza* și *Apponyi*, le vom da în întregime.

Sedintă din 26 Iunie.

Se deschide la orele 10 și jumătate, Președea Szász Károly, vicepreședinte al dietei. La indemnizare vorbește înțai deputatul *Abrahám Dezső*, károlyist. Respinge atacurile ce i s'au adus în dietă, că nu și-ar fi făcut datorința la front. Vorbește despre alegerea de deputat din Oiașului și respinge propunerea de compromis a lui Tisza. Budgetul provizoriu îl votează. În chestie personală vorbește deputatul *Pál Alfréd*, apoi la indemnizare *Deák Béla*, din partidul muncii. Combațe felul cum a fost compus guvernul. Condamnă largirea dreptului electoral, care e o primejdie pentru inteligența maghiară și pentru clădirea statului ungar. Indemnizarea o votează, conform propunerii comisiunii financiare.

Îa acum cuvântul ministrul de justiție *Dr. Vázsonyi Vilmos* și într-o vorbire mai lungă răspunde tuturor celor ce s'au ocupat cu persoana sa, și cu largirea dreptului electoral. Sub decursul vorbirei sale au fost scene diferite în dietă: întreruperi din partea celor din majoritate și aprobări și aplauze din partea celor ce formează acum partidul guvernului. Și-a apărat ministrul de justiție cu multă energie punctul de vedere în chestia dreptului electoral, pe care partidul său nu vrea să-l dea eroilor dela fronturi!

Deputatul *Szász Pál*, răspunde ministrului de justiție în chestie personală, iar abatele *Molnár János* primește bugetul provizoriu și promite sprijin noujui guvern, pentru că e mai bine să fie sprijinit un cabinet dela care e mult de așteptat, decât unul, care n'a dat țării nimică, care a persecutat mereu pe cei de altă părere. (Aprobări).

Mai vorbește deputatul *Rakovszky Iván* din partidul muncii. Constată, că noul guvern și nici cei ce lărgirea și sprijinesc, nu mai vorbesc despre votul universal, ci despre largirea dreptului electoral. Dar vrea și partidul național al

muncii, condiționează însă dreptul de vot dela cunoașterea scrisului și cetățenii. Primedea care se poate naște din largirea prea mare a dreptului electoral nu poate fi delăturată pe calea arondării cercurilor de alegere. Mai cu cale va fi, dacă se decrează, că cel ce se face vinovat de delictul ori crima agitației naționaliste, își perde mandatul, și dacă lucrul se întâmplă de mai multe ori, cercul acela electoral să-și peاردă dreptul de a trimite deputat la dietă.

Ședința se întrerupe. După amează la 4 și jumătate se continuă.

Deputatul *Rákóczi Iván* își continuă vorbirea, la finea căreia declară, că votează indemnizarea numai pe patru luni, tării, nu guvernului, în care nu are încredere.

Vorbește după el deputatul naționalist român *Dr. Teodor Mihali*, care respinge acuzațiile nedrepte ale contelui Tisza, ridicându în contra unei părți a inteligenței române din patrie.

Deputatul *Richter János* aduce elogii șefului partidului său, contelui *Ştefan Tisza*, și declară, că și atunci — când fatalitatea nu va mai putea fi impiedicată, va rămâne credincios contelui Tisza, pentru că dacă s'ar întâmplă să fie odată nimicite idealurile lui Tisza în Ungaria, atunci nu mai are nici un rost viață în țara aceasta.

Deputatul *Beck Lajos*, károlyist, polemizează cu raportorul comisiunii financiare, combătându-i mai multe păreri cu bun succes. La finea vorbirei a fost aplaudat și felicitat. Ultimul orator al ședinței a fost deputatul din majoritate, *Desbordes Ernő*. Polemizează cu *Apponyi*, declară că și partidul său vrea regularea dreptului electoral, dar cu ținere în vedere a intereselor maghiare. Losinca zilelor de astăzi e de altfel cu totul alta: ori trăim mai departe, ori ne prăpădim! Numai o cerință este astăzi: Să continuăm răsboiul până la învingere finală. Dacă oamenii guvernului vreau luptă, va fi luptă. De altfel să arate acum ce știu și ce pot accea, cari au mai fost odată patru ani la putere, fără a fi făcut ceva.

Discuția se întrerupe. Ședința se ridică la orele 8 sara.

Sedintă din 27 Iunie.

Vorbește la indemnizare deputatul *Kovács Kálmán*. Are încredere în naționalitate și nu se teme de ele. Dacă vor fi lăsate să intre în șanțurile constituției, vor întări numai națiunea maghiară. Regretă, că nu s'a făcut până acum lucru asta și că n'a făcut parlamentul nimică pentru popor. Dacă vor veni soldații acasă, vor întrebă, ce a făcut dieta pentru ei? Nimic! Trebuie făcut tot ce se poate, ca atunci când vin dela front, să afle pâne și muncă. Salută guvernul pentru ideea realizării autonomiei catolice. Are încredere în guvern și îl votează indemnizarea. Vorbește deputatul *Nicolae Pescha*. Salută regularea salarizării judecătorilor. Votează indemnizarea.

Urmează deputatul *Dr. Stefan C. Pop*, care declară, că votează indemnizarea, deși e cu neîncredere față de guvern. Răspunde apoi contelui Tisza la invocăriile ce i le-a adus în ședința premergătoare și îi respinge acuzațiile nedrepte ridicate în contra sa.

Deputatul din partidul popor *Carol Huszár* salută cu totă căldură programul de drept electoral al guvernului. Respinge propunerea de compromis a contelui Tisza și declară, că partidul său nici odată nu va consimți, să fie resolvată chestia aceasta a dreptului electoral astfel, ca să fie esclusă dela esercirea dreptului țărănimie, a cărei credință față de Rege, sărguină și maturitate culturală, stau pe trepte destul de înalte. Polemizează cu contele Tisza și declară, că are încredere în guvern și îl votează indemnizarea.

Deputatul *Lukács György*, ca fost membru al cabinetului Fejérvary, face comunicări despre felul cum a ajuns votul universal în programul acestui guvern, dar lungindu-și vorbirea prea tare, presidential și detrage cuvântul, fiindcă în ședință a patra a discuției asupra bugetului nimeni nu poate vorbi decât numai 30 de minute.

Urmează contele *Andrássy Gyula*, care combată mai multe afirmații de ale contelui Tisza și declară, că e sătul de mult de politică, fiindcă nici corpul, nici sufletul său nu o prea pot suporta, dar se simte dator să stee la post și să muncească în serviciul națiunii maghiare, în serviciul idealelor sale proprii. Vorbirea a fost primită cu aclamări și aplauze. Mai vorbește fostul ministru de finanțe *Teleszky*, apoi ministru president *Esterházy*, care răspunde cu efect mai multor oratori, și declară, că propunerea contelui Tisza pentru resolvarea pacnică a chestiei dreptului electoral nu o AFLĂ DE MULȚUMITOARE și nu o poate accepta. Roagă la fine casa, să voteze guvernului indemnizarea pe sase luni. Dieta votează apoi în general proiectul de lege despre indemnizare, și ședința se întrerupe la orele

2 d. a. S'a continuat după amează la orele 4 și legea indemnizării a fost votată și pe articole, cu excepția paragrafului propus de ministru de finanțe *Gratz*, ca indemnizarea să fie votată pe sase luni, care paragraf a fost respins, cu 141 voturi, contra 127. Pentru primirea paragrafului au votat, afară de deputații din partidele din care e compus guvernul, încă și Croații și naționaliștii. Joi legea indemnizării a fost votată și în cetera a treia și a fost trimisă spre votare casei magnaților, care a votat-o în ședința de Joi seara.

De pe valea Someșului.

Nenumărate sunt jertfele cerute de răsboiul de azi pe câmpul de luptă, și perderi adânc simțite trebuie să îndurăm și acasă.

O astfel de perdere este incetarea din viață a doamnei Lucreția Micșa născută David, distinsa soție a avocatului Dr. Liviu Micșa din Dej.

Vlăstar al familiei fruntașului Candin David din Munții Apuseni, crescută cu deosebită îngrijire în familie și la școală civilă de fete a Asociației, răposată a fost una dintre cele mai apreciate și sărbătoare Românce la noi. Nu numai societatea intelectualilor de pe valea Someșului, ci și ziaristica noastră a adus elogii acestui suflet nobil de femeie.

Talentul său de pianistă de forță, entuziasmul cu care a aranjat împreună cu soțul ei atâtea reprezentări foarte succese în Dej și împrejurime, sunt merite indiscutabile ale mult regretatei defuntele.

Trezirea tinerimei la viață conștientă superioară a fost una din preocupăriile de căpetenie ale răposantei, care în tovarăsie cu câteva familiile de înimă, înțelegând lipsurile culturale mai arătătoare de pe valea Someșului, munca în tăcere și cu tot devotamentul pentru delăturarea lor.

Hărnicia ei de gospodină exemplară, spiritul ei de o agerime și pătrundere deosebită; temperamentul ei vioiu și gata a înfruntă orice greutate; sufletul ei nobil, de a face tuturor bine, dar a nu molesta pe nimeni, nici chiar în clipele din urmă ale vieții, când se stingează mereu ca o candelă în care oleul este pe sfârșite, au fost virtuile ce o împodobiau.

Fiind atât de *irreparabilă perderea* nemângăiatului soț, nu e mirare, că dolul său și al familiilor înrudite cu adormita în Domnul, a luat proporție umorii de lungă durată, al cărei suflet nobil, Părintele îndurării să-l așeze în corturile dreptilor, în loc luminat de odihnă, ca răsplată a faptelor sale bune și generoase.

Corespondent.

Rosalile la front. — Serisoare de pe câmpul de luptă. —

«Când s'a pogorât, limbile amestecând, despărțită a neamurile cel prea înalt. Iară când a împărțit limbile cele de

cuvântarea, toți își fac cruce și fețele lor ruginii de arși soarelui se înșeninează. Până când preotul își face proscomidia în taină, subsemnatul dascăl din Ardeal, însoțit de doi cântăreți de strană, am cântat unele cântări dela urenia praznicului cincizacime. Iar după aceea cu glas sărbătoresc începurăm: «Impăratul cerește», rugăciunea cea mai frumoasă după «Tatăl nostru».

Se incepe liturgia, care decurge frumos. Răspunsurile și cântările sărbătoarei le-am cântat tot eu, însoțit de cei doi cântăreți, aducând aminte celor de față zilele de mare sărbătoare din timpurile liniștite. Nu am uitat nici irmsoul praznicului: «Bucură-te împăratășă maică», ci l-am cântat mai cu duioșie. La finea liturgiei preotul «cu crucea în frunte» într-o predică acordată insuflăște pe soldați de față, spunându-le între altele, că: «Nu va mai trece cât a trecut, nu va mai ținea răsboiul acesta cât a ținut, și va sosi pacea mult dorită, și atunci cei cari ați rămas în viață vă veți reîntoarce iară la vatrele voastre «acasă», la căsuțele, cari deși sunt mici, sunt aşa de curate și pline de dragoste, în mândrul nostru Ardeal».

Atunci ochii tuturor celor de față se umplură de lacrimi, fiecare se duse cu gândul departe la ai săi, și murmură în sine: «Doamne ajută!», făcându-și iară semnul sfintei cruci. Așa s-a dus fiecare mulțumit în sufletul său și cu nădejdea păcii în minte.

Ziua primă a decurs în liniște. Noaptea însă de către ziua s-au început iară tunetele și fulgeretele artificiale dela muntele Fanti-hrib și până la mare și a ținut tocmai 4 ore necontenit. Toți ne găndeam, ce va fi oare? Am auzit apoi, că noaptea asta strajnică a adus bucurie, căci li-a succed bravorii noștri ostași, ce erau în linia de foc, între alte regim. austro-ungare și șoimii noștri dela regim... și..., cari au avut partea leului, să scoată cu puține pierderi din tranșeele cucerite pe inimic, cauzându-i mari pierderi în morți și răniți, ba aducând cu ei un număr frumos de prizonieri, aproape 10.000. Odată cu venirea zilei, se făcu tăcere și liniște ca'n mormânt.

Batalionul al regim. nostru ce era în tabără și el așteptând timpul intrării în horă, se pregătise să primească fețele bisericești la o astfel de sărbătoare, în o capelă și mai pompoasă din crengi de stejar. Era doar a doua zi de Rosalii. Odată cu preotul neobosit a sosit de astă dată și muzica militară. Serviciul divin se începe și decurge tot așa de evlavios ca și la celalalt batalion, ba încă mai plăcut, afilându-se aci o mulțime de cântăreți și pe lângă aceea și muzica militară, căreia îl s'a dat câteva puncte din liturgie, ceeace a înălțat sărbătoarea. Mai cu seamă a fost frumos irmsoul «Ave Maria»; iar la fine, ca și la batalionul al 5-lea, preotul a rostit o predică, aducându-le aminte și acestor soldați, că nu va trece mult și va sosi pacea și se vor reîntoarce acasă. Ispărindu-se predica, muzica intonă imnul «Doamne, ține și protege».

Toți erau mai veseli după terminarea serviciului divin și fiecare să împrăștiasă cu nădejdea păcii în sufletul său.

Se vede însă că inimicul s'a maniat pe ai noștri pentru perdelele ce le avușese în noaptea aceea, căci nu trece o jumătate de oră și începe a ne saluta peste mare cu granate grele încărcate de ecratit și chiar în mijlocul taberei noastre cade un granat, care din fericire și ca prin minune n'a rănit pe nimeni, deși erau toți soldați în preajma corturilor mascate. Nu le-a fost deajuns cu atât dușmanilor, ci au început mai des. Pietrile sfărămate și scoase din pământ sburau în aer ca din craterul unui vulcan. Văzând că nu-i glumă am fost nevoiți și ne luă casa în spate, ca muncul, neavând la dispoziție caverne unde să ne adăpostim în contra acestor granate periculoase și ne-am mutat cu cățiva pași după culmea altui deal, unde nu ne putea observa dușmanul, ca rezerva să rămână intactă.

Norocul că nu ne-a zărit când eram adunați la serviciul divin, căci tocmai acolo era punctul cel mai potrivit de a ne putea face mari pierderi. Dumnezeu însă ne-a păzit. La batalionul al 5-lea însă a căzut unul jertfă unei frânturi din granată, pe care l-am îngropat cu mare cinste lângă alți frați din cimitirul comun în dimineața zilei următoare. Aci erau aduși de pe front ofițerii și soldați de rând, din toate regimenterile, cei căzuți la contra-atacul reușit din noaptea precedentă. Imi reveni în minte cântarea: «Impăratul și ostașul, bogatul și săracul întru asemenea cinstă» și o frântură din poesia lui Coșbuc: — «Cu douăzeci de odată car la groapă ne vor duce, și știe Domnul de om avea la cap o cruce».

Așa ne-au trecut zilele de praznic ale pogorârii Duhului sfânt, la regimentul 64 ardlean, care pe toate fronturile a dat dovezi de viteje în răsboiul acesta lung. —

Cu ce vor fi răsplătiți acești eroi, vom vedea la încheierea păcii. Până atunci ne vom face datorință, după cum se cuvine. Încheiu cu recitarea unor versuri amintite și de vrednicul preot campestru Andrei Moldovan: «Steagul să lucească, pentru el trăim! Tara să 'nflorească, pentru ea murim!»

Longin Bucur, stegar.

Răsboiul.

La frontul răsăritean e o mișcare mai vie. Se vede că rușii se gădesc totuși la o ofensivă mai serioasă. În Galia au deschis un foc puternic de artilerie, la care s'a dat răspunsul cuvenit din partea artileriei noastre, și a atacat și infanteria rusă, dar a fost respinsă. La frontul italian dușmanul a aruncat bombe în apropierea orașului Triest, de altcum situația e neschimbată. La frontul dela apus trupele engleze au atacat fără succes, iar trupele franceze au fost scoase de nemți din unele poziții. Francezii au perdit și cam 850 de prizonieri. În Macedonia și la frontul român situația e neschimbată.

Aviz.

In urma însărcinării on. Comitet central al Asociației dtto 21 Iunie 1917, Nr. 992, se învăță cu stima p. t. părinți ai elevilor, care doresc să-și adăpostească copiii în anul viitor școlar în internatul școalei civile de fete a Asociației din Sibiu—Nagyszeben, să le anunțe negresită direcționii școalei cel mult până în 15 Iulie st. nou 1917, ca să sim orientați din vreme, pentru ce număr de eleve interne se cere a procura și a pregăti proviziunile trebuințe de peste vară, pentru alimentare co-răspunzătoare. Taxa internatului, din cauza scumpetei excepționale în urma răsboiului, va fi în anul 1917/18: circa 1000 cor. anual, în care se cuprinde și didactul școalei de 50 cor. la an.

Sibiu, 22 Iunie 1917.

Dr. V. Bologa,
director.

Noutăți.

Adunarea gen. a „Albini”. Sâmbătă în 30 lunie n. s'a ținut în sala festivă a muzeului «Asociației» adunarea generală extraordinară a institutului de credit și economii «Albina» din Sibiu, sub conducerea I. P. C. Sale, Dr. Eusebiu R. Roșca, vicepreședintele direcției, constatăndu-se, că au fost depuse 11,780 de acții și că sunt prezenți la adunare 89 acționari, cari reprezintă numărul numit de acții cu 1497 voturi. Ca notari ai adunării se numesc din partea presidiului domnii: Ioan Vătăsan și Constantin Pop, iar ca scrutinatori și verificatori domnii Dominic Rațiu și Dr. Eugen Piso. În ședință ținută înainte și după amează s'a făcut apoi modificarea statutelor institutului, iar proiectele de regulament intern și de pragmatică de serviciu au fost lăsate în competență proximei adunări generale. S'au făcut în urmă alegerile. În consiliul de administrație au fost aleși pe sase ani domnii: Bârseanu Andrei, Dr. Beu Ilie, Dr. Bologa Vasile, Dr. Comșa Nicolae, Lăpădatu I. Ioan, Dr. Lupaș Ioan, Dr. Mihai Ioan, Dr. Popoviciu George, Precup Gavril, Dr. Roșca R. Eusebiu, Dr. Russu Octavian și Dr. Stroia Ioan; apoi în comitetul de supraveghere pe trei ani domnii: Fincu Victor, Henteș Ioan, Păcățian V. T. Verzariu Emil și Voileanu Mateiu. La orele 7 sara adunarea generală extraordinară a «Albini» a fost închisă prin P. C. Sa, președintul Dr. Roșca, căruia domnul Dr. Beu ia adus căldă mulțumită, în numele acționarilor, pentru conducerea cu tact a desbaterilor.

Copii din Germania în Sibiu. Sâmbătă dimineață pe la 4 ore au sosit în orașul nostru școlară dela Lipsca, sub îngrijirea mai multor puteri didactice din Germania. La gară au fost primiți de un comitet în frunte cu primarul Albert Dör și parchul A. Schullerus. După cuvintele de salutare și după răspunsul directorului Faust, care conducea tinerimea, școlari germani, în cea mai perfectă ordine, și au făcut intrarea în oraș în sunet de muzică și între aclamările publicului. Au plecat dela Lipsca 725 de copii. Din aceștia vor petrece în Sibiu și imprejurime 200 de băieți și 160 de fetițe, iar cei alături în alte orașe din țară.

Din casa magnaților. La sfârșitul ședinței casei magnaților din 21 Iunie, când s'a prezentat noul guvern în fața maturului corp legiuitor, episcopul romano-catolic din Alba-Iulia, contele Gustav Majláth, a felicitat pe Preașfintia Sa, Episcopul Dr. E. Miron Cristea al Cărensebeșului, pentru vorberea rostă în casa magnaților, și i-a spus următoarele: «Subscriu cu ambele mâni și din toată inimă tot ce ai spus despre viteja soldaților români, căci am vorbit cu atâția comandanți de soldați și toți mi-au confirmat cu frumoase exemple excelente vitejie a românilor.»

Conferință ministerială comună. Din Viena se anunță: Se planuiesc, pentru zilele apropiate, ținerea unei conferințe ministeriale comună, la care au să participe întărișă data membrii cabinetului Esterházy și a guvernului Seidler. Conferința se va ocupa cu afaceri curente; va desbata și asupra chestiunii convocării delegațiilor.

In audiență la Regina. Noul episcop al Gherlei, Dr. Iuliu Hossu, a fost primit săptămâna trecută în audiență din partea Majestății Sale Impăratessă și Reginei Zita în castelul dela Laxenburg.

Intunecime de lună. În 4 Iulie n. Miercuri va fi intunecime totală de lună, care se vede și la noi. Se începe la 9 ore 52 minute seara; este totală dela 10:50 până la 12 ore 27 minute. Sfârșitul intunecimii de lună este Joi în 5 Iulie, la ora 1 și 25 minute noaptea.

† Dr. Aurel Fulea, candidat de avocat și sublocotenent, după un seurt morb, contras pe frontul galician întu apărarea patriei, a răposat în 17 Mai 1917, în vîrstă de 38 ani, în spitalul din Rohatîn. Osâmnile regretatului adormit în Domnul au fost înmormântate la 19 Mai 1917 în cimitirul militar din Rohatîn. Fie-i memoria binecuvântată!

De-ală presoi. Cu ziua de 1 Iulie 1917, scumpindu-se toate materialele necesare tipografilor, ziarele vieneze își vestesc cetători, că trebuie să se sărgă urcările. Atât foile cotidiane, cât și revistele austriace apar acum cu prețul de abonament urcat. Confrății dela foaia germană sibiană „S. D. T.”, asemenea scumpesc abonamentul cu 1 Iulie a. c. și anume cu opt coroane mai mult pe an; iar numerii singuratici se vând cu 12 fileri, în loc de 10 ca până acum.

Femei la curtea cu juratii. Ministrul de justiție rusesc a aprobat o lege, prin care femeile primesc dreptul de a fi membre la curtile cu juratii.

Caz de moarte. Cu inimă frântă de durere aduce domnul Ioan Josif, director de bancă în Palos, la cunoștința tuturor rudenilor, prietenilor și cunoșcuților, că prea invita să sosie, Mărioara I. Josif n. Forsea, precum și fiicele sale, Silvia Dorica Josif și Doina Mărioara Josif, după scurte, dar grele suferințe, în patul de naștere, au înecat din viață, prima în 10 Mai st. v. 1917 în exil, în orașul Sopron, în etate de 22 ani și în al 6-lea an al prefeericitei căsătorii, iar cele din urmă în 14 Mai st. v. în același loc. Rămăștele pământești ale defunctelor s-au transportat și au zis că se vor eterna în cimitirul gr. or. român din Palos. Odihnească în pace!

Vite de vânzare. Primim înconștiințarea, că în 7 Iulie n. c. la orele 12 din zi se vor vinde în comuna Avrig mai multi porci și mai multe vite cornute (bivali și vite) pe calea licitației publice, din partea judecătoriei regești din Sibiu.

Reînrătirea soldaților portughezi. Știri sigure din Londra spun, că în diversele portugheze, două și jumătate la număr, affloare pe frontul francez, a izbucnit o puternică răînrătire. Un major englez, care intervenise, a fost impușcat de răsculati. Soldații portughezi nu mai voiesc să asculte de poruncile ofițerilor englezi și pretendă să fie trimiși acasă.

De frica turburărilor și a demonstrațiilor s-au închis în capitala Rusiei toate restaurantele elegante. S'au infămatat adeca nu odă, că multimea flămândă din stradă strigând: „Dați-ne pâine!” și năvălit în saloanele acestor restaurante și li-a distrus toată rânduiala.

Anunțarea nenorocirilor elementare. Ministerul de interne, Gavril Ugron, a dat ordin să i se anunțe fără întârzire eventualele cazuri de nenorociri elementare și de incendii. „Este de interes important, — zice ordinanta ministerului, — se mi se aducă la cunoștință orice caz mai mare de foc, sau de nenorocire elementară, ce se întâmpline în clădiri, fabrici, animale, bucătărie și a. Anun-

tarea are să se facă prin telefon ziua și prin telegraf noaptea, la ministerul de interne ungari.

Noul secerș Seceta neobișnuită a făcut, ca secerșul în anul curent să se încrengă mai degrabă, decât în vremuri normale. Pe sesul Ungariei, precum și în comitatul Pestei, secerșul și-a luat începutul. Calitatea nouă grău este bună, cantitatea mai puțin bună. Fructele de săpat și păstăioasele au trebuit să plouă în unele locuri, însă nu pretutindeni de ajuns. Nădejdi foarte bune de secerș se vestesc din Germania de sud și vest; multumitoare sunt și vestile din Prusia, atât despre bucate, cât și despre cartofi. Secerș foarte favorabil se anunță din părțile ocupate ale României și Sărbăiei, — spre liniștirea noastră și supărarea dușmanilor.

Nr. 195/917.

(101) 1-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de clasa II-a Balomir, protopresbiteratul Orăștiei, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele impreunate cu acest post sunt cele făionate în cosă B. pentru întregirea dela stat.

Cererile concursuale, instruite în ordine regulamentară, au să se trimit în termenul deschis, subsemnatului oficiu protopresbiteral, având concurenții a se prezenta cu autorizarea subsemnatului în vreo Dumineacă sau sărbătoare în biserică spre a cănta, predica sau celebră.

Orăștie (Szászváros), 8/21 Iunie 1917.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. roman în contelegeră cu comitetul parohial.

Vasile Domșa,
protopresbiter.

Nr. 175/1917.

(102) 1-3

Concurs.

Prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român” pentru întregirea posturilor de învățători la școalele confesionale greco-orientale române din comunele:

1. Jabenița pe lângă următoarele emolumente: a) salar fundamental 1200 cor., din care 600 coroane dela comuna bisericăscă, iar restul dela stat; b) cvartir în edificiul școalei; c) competență în natură a lemnelor de foc din tabla de pădure a oficiului învățătoresc, pe an 20 m², ori nevrând învățătorul a exploata, primește relut de 20 cor; d) 1/4 jugăr grădină, care e și se cultiva cu legume și pomi, predându-se în mod practic elevilor cunoștințele necesare despre cultivarea legumelor și a pomilor.

2. Murăs-Cuieșd, pe lângă următoarele emolumente: a) salarul cerut de lege, din care 630 cor. ie dă comuna bisericăscă, iar restul dela stat; b) cvartir natural în edificiul școalei; c) 1/4 jugăr grădină.

Invățătorii aleși, în ambele comune, sunt îndatorați a forma cor dă în tinerimea școlară și adulță, a conduce pe elevi în toate Dumineacile și sărbătorile la biserică și a canta răspunsurile dela sfanta liturgie; de aceea invățătorii cu cunoștințe muzicale vor fi preferați.

Cererile de concurs, instruite conform legilor în vigoare, să se înainteze în termenul deschis, la subsemnatul oficiu protopresbiteral; iar concurenții să se prezinte într-o Dum necă ori să